

[Lykketoff]

len – selv om der er mange, der står for den, har jeg forstået – har allerede sagt god for de 5 af de 7 mia. kr. i Socialdemokratiets ekstra udgiftsforslag.

Derfor kan jeg egentlig ikke se, at vi har så store problemer på det område, som hr. Aagaard lod skinne igennem, hvis den minister, der står for samordningen, tegner firmaet.

Rahbæk Møller (SF):

De tre forslag fra regeringens side, som vi har til behandling her, er et symptom på, at regeringens stærkt opreklamerede dynamiske erhvervspolitik er brudt sammen, og at regeringen i stedet for er vendt tilbage til en politik med bevidstløse tilskud til erhvervslivet via skattesystemet.

Lad os sige med det samme: SF kan ikke støtte en politik, hvis hovedelement er generelle skattelettelser. Det betyder ikke, at vi ikke mener, der er behov for at gøre noget ved erhvervslivet, og at der er behov for at gøre noget ved konkurrenceevnen, men vi mener, det er helt andre elementer, der skal ind.

For det første er der behov for at demokratisere erhvervslivet for at udnytte den dynamik, som de ansatte kan tilføre deres arbejdspladser, hvis de får indflydelse på dem. En sådan reform må meget gerne kobles sammen med videre investeringsrammer for Dyrtdisfonden, ATP og pensionskasserne. Der er brug for et bedre samspil mellem den offentlige og private sektor for at bruge f.eks. offentlige indkøb langt mere offensivt i erhvervspolitikken og for at koble erhvervspolitikken sammen med samfundets generelle målsætninger; f.eks. burde miljøpolitikken og erhvervspolitikken kobles langt mere sammen, så vi kunne bevæge produktionen hen i en retning, der skåner miljø og ressourcer.

Der er behov for at give kommunerne langt større udfoldelsesmuligheder ved at blødgøre kommunalfuldmagten osv. Jeg kunne fortsætte længe, men det tillader tiden ikke.

Jeg vil blot slutte af med en klar melding om, at SF, hvis det er muligt i dette Folketing at skabe flertal for en målrettet erhvervspolitik, herunder øget indflydelse til de ansatte og en bedre kobling mellem erhvervspolitik og miljøpolitik, ikke vil afvise at støtte forslag, der også på kortere og helt kort sigt kan forbedre konkurrenceevnen.

Hr. Aage Frandsen vil senere kommentere det socialdemokratiske beslutningsforslag nærmere; jeg vil blot her sige nogle ganske få ord om de erhvervspolitiske dele af beslutningsforslag nr. B 1. Jeg må således konstatere, at der i overskrifterne er en meget stor overensstemmelse mellem vores og Socialdemokratiets tanker. Vi må også konstatere, at det gælder på langt de fleste punkter, når man går ned i de konkrete tekster, men jeg er nødt til at anholde et enkelt problem, nemlig i sammenkoblingen af erhvervspolitikken og miljøpolitikken, hvor der indlysende er sket kludder i sammenskrivningen. Under det punkt, hvor der skulle stå behovstyrede udviklingsprogrammer, står der noget helt andet, og så har man føjet et eller andet til om investeringspolitik. Det er blevet ubehjælpeligt, for at sige det ligeud. Jeg tror ikke, der er noget politisk problem i det; jeg tror, det skyldes hastværk eller måske mange personskift inden for den socialdemokratiske erhvervspolitik. Jeg håber, vi kan tale om det, men hvis disse ting bringes i orden, må vi i hvert fald konstatere, at der er bred overensstemmelse mellem Socialdemokratiet og SF på disse punkter.

Jeg vil slutte af med mere konkret at gennemgå regeringens skatteforslag. Det er jo ikke alle, der er medtaget her; af de store er det faktisk kun ét, nemlig forhøjelsen af førstearfskrivningerne, og det må jeg straks komme med en melding om, at den kan vi ikke under nogen omstændigheder medvirke til. Jeg er glad for at høre, at det også er Socialdemokratiets holdning, og jeg har i øvrigt noteret mig, at også Håndværksrådet tilsyneladende er enig i den vurdering; den er alt for diffus og bred til, at den kan bruges til noget som helst.

Hvad angår de mindre forslag, er vi villige til i udvalget at se på, om der skulle være problemer med hensyn til de forbedrede skatteregler for eksportsælgerne. Forslaget om skattefrihed for eksportfremmetilskud er vi imod; det er en uskik, at man kan bevare fradrag for udgifter, som staten betaler, og det er det, der er realiteten i det. Det er også uheldigt, fordi tilskud i denne form kun vil virke over for de virksomheder, der har overskud, og det er ikke altid de mest dynamiske. Hvis der skal gøres noget ved eksporttilskuddene, mener vi, de skal sættes i vejret i stedet for dette her.